

Knjiga: Novi Sad 1971. god.

Jovan Veselinov-Žarko: Svi smo mi jedne partije *U RATU I REVOLUCIJAMA*
Zaključak: *NOB 1941-1945.200*

Narodi i narodnosti Vojvodine dali su velike ljudske i materijalne žrtve u prošlom ratu-revoluciji. Okupatori su oglasili svoje prisustvo na našem tlu podizanjem vješala po gradovima i selima. Zatvori i logori su gutali ljudske živote, a desetine hiljade stanovnika okupatori su proterali sa ognjišta s malim zavežljajem u ruci. Židovi naših kuća bili su obljepljeni zastrešujućim spiskovima streljenih sinova i kćeri ove zemlje. Dunavom su plovili leševi i delovi ljudskih tela posle orgijanja hortijevaca i klanja rodoljuba u Novom Sadu i Sejkaškom. Hiljade Bačvana, rodoljuba i antifašista izgubilo je život u raznim mučilištima. Po gradovima i selima Benata rasute su masovne grobnice mučki pogubljenih boraca za slobodu. Od Zemune i Bukovca pa do Izmrčvarene, opljačkane, spaljene i zaklene Jemene i Sremske Rače, Nemci okupatori, Nemci folksojčeri i ustaše nisu ostavili ni jedno mjesto ni kuću bez bola i crnine. Ko su bili ti ljudi, ti borci i rukovodioci, komandiri, komandanti, komesari i diverzanti, ti odbornici, kuriri i vodiči, ti koji su njegovali ranjenike, koji su borbi davali sve što su imali, ti domaćini i domaćice koji su u partizanima gledali svoju decu, ti omladinci i omladinke koji nisu mislili na mladost, već su u borbu hrlili za slobodom. Bili su to obični ljudi različitih zanimanja, ljudi koji su stvarali istoriju. Uz nacionalne zastave naših boraca viorio se crveni barjak, na kapama petokraka, sa nacionalnim pesmama odjekivala je Internacionala, svi su verovali da nova vlast mora biti narodna. Zato su naši ljudi-radnici, seljaci (retari), zanatlije, intelektualci, studenmi i đaci preko noći izrasli u partizane, prerasli u vojne i političke rukovodioce u desetinama, odredima, brigadama, divizijama i korpusima, u komuniste i političke radnike. Ljudskom voljom i snagom svi zadatci su i rešavani sredstvima koje je vreme nametalo i dalo. Tako su svoju ulogu shvatile i rešavale naše ratne generacije. Međutim ostaje večna istina da ljudsko društvo stalno ide napred i da zato nave generacije vide dalje od predhodnih, da stoje na ramenima prošlih generacija i da su za glavu veći od njih. To nam potvrđuju i današnji novi naraštaji koji idu putem progressa, čovekove slobode.

Veselin je osuđen na 15 godina robjice od stare Jugoslavije, 1941 god. iskopeli podzemni kanal u kaznionu S. Mitrovica pa je pobjegao u partizane sa 60 drugova.

Apatin: 1979. godine

Jukić Andrija

Prepisao iz knjige Jovana
Veselinova Žarka
Jukić Andrija